

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODČÍHO NÁLEZU

Rozhodčí nález, který není považován za domácí (tuzemský, národní) musí projít řízením, jehož výsledkem je uznání a výkon (či uznání a prohlášení vykonatelnosti) rozhodčího nálezu pro stát výkonu.

Teprve poté může následovat výkon cizího rozhodčího nálezu na území tuzemského státu. Otázka výkonu cizích rozhodnutí je tak svou podstatou výrazem dvou principů – principu teritoriality a suverenity.

Právní úprava uznávání a výkonu cizích rozhodčích nálezů je upravena v českém ZRŘ (ustanovení § 38 až § 40). Jednotlivé státy jsou v této oblasti ochotny uzavírat mezinárodní smlouvy. Právní úpravu uznání a výkonu rozhodčích nálezů proto nalezneme také v mezinárodní smlouvě, resp. v Newyorské úmluvě o uznávání a výkonu cizích rozhodčích nálezů. Dále existuje velké množství dvoustranných smluv o právní pomoci.

Česká právní úprava uznání a výkonu:

1. Česká právní úprava nezná zvláštní řízení o uznání.
2. Uznání je realizováno v rámci jiného řízení – řízení o výkonu podle občanského soudního řádu.
3. Proces uznání ve stávající úpravě v ZRŘ není jevově zřetelný.
4. Základním předpokladem pro uznání a výkon cizího rozhodčího nálezu je vzájemnost (§ 38).
5. Rozhodčí nález musí být dále pravomocný, nebo vykonatelný v původním státě.
6. Nesmí být stížen vadou, pro kterou by byl zrušen domácí rozhodčí nález.
7. Nesmí odporovat veřejnému pořádku.
8. Tyto předpoklady zkoumá soud ex offi.